

DE GAZETTE VAN ONS

9DE EDITIE

DECEMBER 2022

GODELIEVE EN WILFRIED
WENSEN JE
ZALIGE KERST EN GELUKKIG
NIEUWJAAR

2022.

Een jaar waarin we eens te meer afscheid namen van dierbare familieleden.

Mijn schoonzus, **Josée Van Esch**, overleed op vrijdag 13 mei 2022.

De echtgenote van mijn broer Johan Ons (IIIB 3 9 4 1 3 2 2) was slechts een zeer korte tijd ziek. Ze werd 68 jaar.

Onmiddellijk na haar wil ik het overlijden van **Theo Jaspers** vermelden. Hij was geen familielid, maar leraar en atletiektrainer van onze zoon Bart. Theo, zelf polsstokspringer, coachte de polsstokspringers van DCLA (Daring Club Leuven Atletiek). Onder zijn jarenlang trainerschap werd Bart Ons driemaal Belgisch Kampioen. Daarnaast werd hij als jeugdleet, in verschillende disciplines, tienmaal Provinciaal kampioen. Het aandeel van Theo was hierin determinerend. Theo overleed op 29 juni 2022. Ook hij was 68 jaar.

DE HEER

Theo Jaspers

echtgenoot van Rosa Christael

*gepassioneerd leraar
polsstok coach met hart en ziel*

geboren in Leuven op 5 april 1954 en thuis, omringd door familie, overleden op 29 juni 2022.

Echtgenoot van	Rosa
Zoon van	Felix en Julie
Papa en schoonpapa van	Tom en Natalia Tine en Wannes Dieter
Stiefpapa van	Mairkon Marllon en Paula
Bompa Fille van	Nora en Alex Ella en Sam Marissa Malu

DE GAZETTE VAN ONS

Jean-Marie Desmet, de echtgenoot van Eulalie Ons (IIIH 4 2 3 5 2 4) overleed op maandag 21 maart 2022 te Leuven. Hij was net 82 jaar geworden. Hij liet een vrouw, drie kinderen en negen kleinkinderen na.

Lisen Ons (IIIB 4 6 2 5 2 1 2 1) geboren op vrijdag 14 mei 1999 overleed op zaterdag 21 mei 2022. Ze werd 23 jaar.

Een paar nagekomen berichten uit 2021.

Ons Stefaan (IIIIH 2 3 4 2 2 5) de echtgenoot van Simone Seré en vader van Ilse verliet ons op 29 oktober 2021. Hij was 72 jaar.

Freddy Ludovicus Boon, de echtgenoot van Gilberte Ons (Deel 5 E 1 3 3 6 2) verliet ons op oudejaar 2021 in de leeftijd van 76 jaar.

Freddy Boon

Woonplaats: Boutersem

Geboren: 31/08/1945

Overleden: 31/12/2021

Nog wat genealogisch nieuws.

Erwin Juchtmans ontdekte een tot nu onbekende naamgenoot:

Roger Victor Gaston Ons 1929 - 1929.

Hij was de zoon van Victor Gaston (IIIB 3 8 1 9 2) en van Victorine Stroobants. Het kindje dat geboren werd in Rotselaar op woensdag 20 maart 1929 leefde slechts 19 dagen. Roger overleed in Rotselaar op maandag 8 april 1929.

[bron: overlijdensakte nr. 19]

Ook in Namur werd nog een Ons ontdekt.

Gustave Ons 1870 - 1870.

Zijn moeder Ons Philippina (IIIB 5 1 5) was nog ongehuwd bij de geboorte van Gustave. Het zoontje werd geboren in Namur op woensdag 13 juli 1870. Hij overleed op vrijdag 4 november 1870 in Namur, amper 3 maanden oud.

[bron: geboorteakte nr. 398]

[bron: overlijdensakte nr. 621]

Philippina had drie jaar voordien ook al een kindje ter wereld gebracht, Pierre. Hij verdronk in de Samber. Zijn lichaam werd gevonden op 10 augustus 1876.

Het is misschien nuttig het leven van Philippina in herinnering te brengen. Zij werd in Lubbeek geboren op 22 februari 1841. Op 15 mei 1872 huwde ze in Namen weduwnaar en schoenmaker Francois Hubert Warrant. Bij het huwelijk verklaarde ze haar ouders niet te kennen. Begrijpelijk, want ze verloor haar moeder toen ze vier jaar. Ze was elf jaar toen haar vader overleed. Hoe ze dan als cuisinière en servante in Namur terecht kwam, blijft een raadsel. Met haar man kreeg ze nog een dochter Marie Louise in 1875. Philippina overleed in Namen op 21 januari 1885, nauwelijks 43 jaar oud.

Tot slot een leuke anekdote.

In het heemkundig tijdschrift "t Land van Sichem" verscheen een artikel over een bezoek aan huisdokter **Joseph Ons**.(IIIH 1 4 9 2 2).

Joseph was huisarts en gekend als "den dokter in Zichem".

(De voorzitter van de Heemkring Zichem, de h. Norbert Muës, gaf zijn akkoord tot integrale overname van het artikel mits bronvermelding, waarvoor dank.)

BAAË MENIEËR DOKTOOR

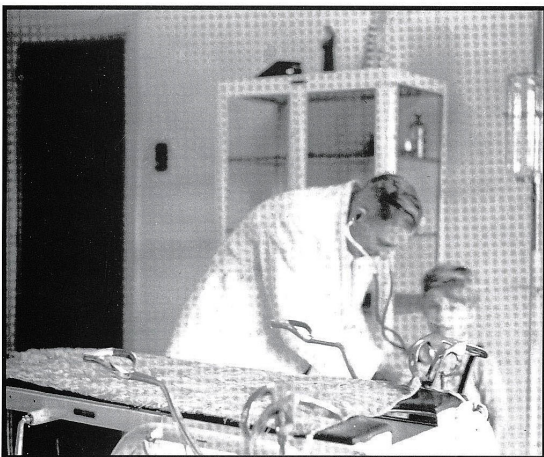
Den este kieër nau den dokter gaun es nie zoë erg want dan wette nog van niks. Da es gewoeën ne menieër me ne witte veusgoët aun en zoeën aurdeg dink rond zenne nek.

Dieje mens woande in da hoas neffe den Deimer en dau ginge we binne en dan moete dau dan goan zitte wachte in een koamer wau da nog allemaul groeëte mense zitte, en ikke en ons moe gingen dau dus oek zitte. En dan inens gaut er een deur open en dan ziede dië mens veur den este kiër, den dokter!

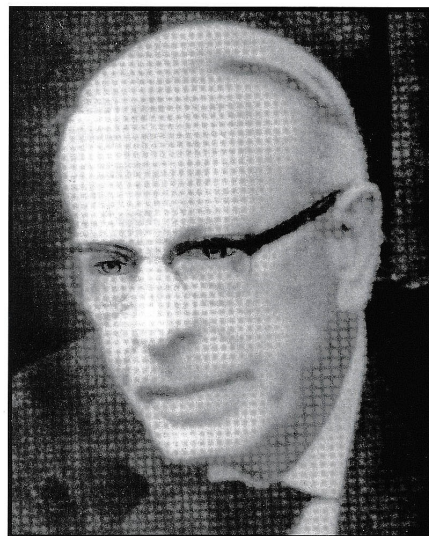
As klane snotter van vier jaur es da wel hiël spesjaul en me dieje witte veusgoët was da precies een bekke ne reus, en aëgelaëk was dieje nie zoë groët moa veur maë wel en ons moe had gezei dat dieje ging zeurge dat die zwerkes oep maën poep eweg ginge want da was nie plezant om in't school op een het bankske te zitte.

Ik had wel e bekke schrik veur wat dieje meniër dokter ging doen, 't zou wel meevalle zee ons moe want diejen dokter hette Ons, moa iederië zee Onske omdattem nie zoë groët was en ons moe zee da kik genne schrik moest hemme.

En toen wast aan ons en ik had toch maur een klaën hetteke, ons moe oatlegge watter schol en dieje ging es zien nau maaën poep en dieje zee tegen ons moe datter een pikuur gezet moest weudde . Wat

Dokter Ons aan het werk in zijn kabinet.

Dokter Ons, de schrik van ons Danielle maar tevens een boegbeeld in de Zichemse geschiedenis. We zullen in de toekomst, in één van onze artikelen dieper in gaan op dokter Ons.

da dat was wist ekik nie, en toen pakte dieje zoë e glauzen baëske me een pinneke oep, dat hadde kik nog noët gezien. Wadiet was da!? En toen zee dieje tegen ons moe, haart ze mau goe vast en toen kwam dieje achter maë staan en die stak met da baëske met da pinneke zoëmau in maën bil. Ik heb dau een keil opengezet dattet nie schoën nemië was. Gelukkig mochte we toen noa hoas gaun.

Ik wist nog nie da we nog verschillende kiëre moeste teruggaun. En ieders kiëre as ons moe me maë nau da hoas ging was't konzeir van aun de veurdeur en ikke moa bleite, neeje moe! Nie nau meniër dokter, mau niks aunte doen, ik moest.

En de leste kiër da we moeste goan begon ik al te trekken en neeje, moe, neeje, en we ginge er veurbaë, groëte zucht. We ginge voets nau een ander nief hoas en dau was dieje dokter toch ook zeker! Dat was e bekke vals spele. Gelukkig was het de leste kiër en het hei hiël lank geduurt veur da kik genne schrik nemieje had van den dokter en een pikuur.

Danielle Fonteyn

Wilfried Ons.